

зб. матеріалів міжнародної науково-практичної конф. 14—15 листопада 2013 р. — К. : КНЕУ, 2013. — С. 253—255.

2. Global Management Challenge — Соревнование № 1 в мире по стратегическому менеджменту [Електроний ресурс] // Офіційний сайт проекту GMC в Україні — режим доступу <http://gmcua.com/ru/what>

Л. П. Батенко,

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» (м. Київ)

СУЧАСНІ ФОРМИ СПІВПРАЦІ ОСВІТЯНСЬКИХ ЗАКЛАДІВ І БІЗНЕС-СТРУКТУР У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ

Останнім часом усе більш відчутним є прагнення вітчизняних вищих навчальних закладів, що працюють у сфері економічної освіти, посилити практичну підготовку випускників, сформувати в них компетенції, що відповідають запитам бізнесу, гармонізувати зміст навчальних програм та форм і методів підготовки студентів із сучасними реаліями функціонування економічних організацій. Ці зусилля заслуговують на додаткову увагу і підтримку з огляду на очевидну дистанцію і відсутність зацікавленості бізнес-спільноти у тісних зв'язках з установами освіти. Разом з тим, у цій сфері спостерігаються певні позитивні зрушення і за умови наполегливої ініціативи формуються цікаві і продуктивні форми активізації навчального процесу через залучення як окремих експертів з бізнесу, так і компаній у цілому.

Одним з всесвітньо визнаних методів надання студентам практичних навичок з обґрунтування та прийняття управлінських рішень є відомий кейс-метод. Попри сформовану на заході культуру написання та використання кейсів, що, як правило, дають характеристику ситуації, яка склалася у реальній компанії, підкріплену різноманітною довідковою інформацією, в тому числі фінансовою звітністю, та можливістю її доповнення із відкритих джерел, для українського середовища така практика поки що є дуже обмеженою. Наслідком цього є такі традиційні дії освітян, як використання кейсів, підготовлених закордонними фахівцями, розробка кейсів власними зусиллями за матеріалами українських компаній, що є у відкритому доступі, або ж розв'язання практичних завдань на умовних прикладах.

Важко переоцінити значення будь-яких спроб наситити навчальний курс ситуаціями з бізнесу у будь-який із зазначених способів,

проте не завжди розв'язання цих кейсів чи практичних ситуацій приносить максимальну користь і мотивує студентів на наполегливу працю, оскільки сприймається ними як «теоретична модель» (якщо йдеться про умовний приклад) або ж як спрощена модель конкретної ситуації в компанії, яка, до того ж, не завжди може бути розв'язана однозначно і, відповідно, не має авторитетного для студентів висновку щодо правильності запропонованого ними рішення.

Кафедрою стратегії підприємств зроблено перший крок до розв'язання означеної проблеми шляхом залучення фахівців-практиків, які під час проведення практичних занять виступають експертами і оцінюють пропозиції команд щодо вирішення завдань у бізнес-кейсах, а також доповнюють представлений тематичний матеріал прикладами з власної практики.

У подальшому планується розширити цю практику шляхом запровадження повномасштабного партнерства з бізнесом у форматі підготовки кейсів спільною групою викладачів і фахівців відповідних компаній, представники яких мають у подальшому виступати експертами в оцінці рішень, розроблених студентами, та визначенні найкращих з них, а також презентувати реальні дії компанії, що були прийняті за означених у кейсах ситуаціях. На наш погляд, було би доцільно проводити такі заключні підсумкові зустрічі в офісах компаній, з додатковою можливістю ознайомити студентів із основними процесами їх діяльності та формувати відповідний імідж українських підприємств.

Умовою розвитку таких форм співробітництва є, з одного боку, підвищення свідомості національного бізнесу щодо своєї корпоративної соціальної відповідальності та ролі у процесах підготовки фахівців, прозорості діяльності наших компаній, наявності та структурованості необхідної для підготовки кейсів інформації, а з іншого — підвищення якості теоретичної підготовки студентів і ґрунтовності запропонованих ними рішень, зростання довіри з боку бізнесу до викладачів як до висококваліфікованих експертів у сфері своїх професійних інтересів та з практичних і прикладних аспектів наук, що ними викладаються. Останнє завдання також потребує щільної співпраці бізнесових структур з навчальними закладами через проведення спільних консалтингових проєктів, стажування викладачів на підприємствах, залучення практиків до розробки змісту навчальних програм, визначення компетенцій, якими мають володіти випускники вишів.